

Kanne 5.10.2010 — Euroopan komissio v. Ruotsin kuningaskunta

(Asia C-479/10)

(2010/C 328/40)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Simonsson ja A. Alcover San Pedro)

Vastaaja: Ruotsin kuningaskunta

Vaatimukset

- todettava, että Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista 22.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/30/EY ⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on ylittänyt ilman PM₁₀-hiukkaspitoisuuden raja-arvot vuosina 2005, 2006 ja 2007 alueilla SW 2 ja SW 4 sekä vuosina 2005 ja 2006 alueella SW 5
- Ruotsin kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 1999/30 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että ilman PM₁₀-hiukkaspitoisuudet eivät ylitä saman direktiivin liitteessä III olevassa I jaksossa vahvistettuja raja-arvoja liitteessä määrättyistä määrärajoista alkaen. Tässä tapauksessa merkityksellinen päivämäärä on 1.1.2005.

Ruotsin komissiolle toimittamista vuosia 2005–2007 koskevista kertomuksista ilmenee, että PM₁₀-pitoisuuden raja-arvot on ylitetty alueilla SW 2 ja SW 4 kaikkina kyseisinä vuosina sekä alueella SW 5 vuosina 2005 ja 2006.

Ruotsi ei siten ole noudattanut direktiivin 1999/30 5 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan näiden alueiden ja vuosien osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 163, s. 41.

Kanne 5.10.2010 — Euroopan komissio v. Ruotsin kuningaskunta

(Asia C-480/10)

(2010/C 328/41)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lyal ja K. Simonsson)

Vastaaja: Ruotsin kuningaskunta

Vaatimukset

- on todettava, että Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se on käytännössä rajoittanut arvonlisäveroryhmiä koskevan järjestelmän rajoitus- ja vakuutuspalveluiden tarjoajiin
- Ruotsin kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ruotsalaiset säännökset arvonlisäveroryhmiä koskevasta järjestelmästä ovat yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 11 artiklan vastaisia, koska näiden säännösten soveltamisala on rajoitettu yrityksiin, jotka toimivat rahoitusallalla. Komissio katsoo, että arvonlisäveroryhmiä koskevaa kansallista järjestelmää on voitava soveltaa kaikkiin siihen jäsenvaltioon sijoitautuneisiin yrityksiin, jossa järjestelmää sovelletaan, riippumatta siitä, millaista toimintaa yritys harjoittaa.

Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä on yhdenmukainen järjestelmä. Siksi on niin, että kun tässä järjestelmässä otetaan käyttöön erityisjärjestelmä, on sen lähtökohtaisesti oltava yleisesti sovellettava.

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun asetuksen 11 artiklan sanamuodosta ei ilmene, että jäsenvaltio voisi rajoittaa arvonlisäveroryhmiä koskevan järjestelmän soveltamisalan vain tiettyihin yrityksiin, jotka toimivat tietyllä alalla.

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun asetuksen 11 artiklan tarkoituksen perusteella säännöstä on myös tulkittava siten, että se koskee kaikkia yrityksiä alasta riippumatta.

Lisäksi ruotsalaiset säännökset arvonnisäveroryhmiä koskevasta järjestelmästä ovat ristiriidassa unionin oikeuteen kuuluvan yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italia) on esittänyt
6.10.2010 — Teresa Cicala v. Regione Siciliana**

(Asia C-482/10)

(2010/C 328/42)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Teresa Cicala

Vastaaja: Regione Siciliana

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin oikeuden mukaista soveltaa ja tulkita lain 241/1990 3 §:ää ja Sisilian aluelain 10/1991 3 §:ää yhdessä lain 241/90 1 §:n kanssa, jossa Italian viranomaiset veloitetaan soveltamaan Euroopan unionin oikeusjärjestyksen periaatteita Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan toisessa kohdassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun hallintotoimen perustelemista koskevan veloitteen mukaisesti, siten, että eläkeasioita koskevat hallintopäätökset, joita ei näiden kansallisten säännösten mukaan tehdä julkista valtaa käytettäessä, eli jotka koskevat subjektiivisia oikeuksia mutta jotka kuuluvat sidotun harkintavallan piiriin, voidaan jättää perusteluvelvollisuuden ulkopuolelle, ja voidaanko tätä pitää hallintopäätöksen tekemisessä noudatettavan olennaisen menettelymääräyksen rikkomisena?
- 2) Onko lain 241/1990 21 octies §:n 2 momentin ensimmäinen kohta, sellaisena kuin sitä on tulkittu hallinto-oikeudellisessa oikeuskäytännössä, lain 241/1990 3 §:ssä ja Sisilian aluelain 10/1991 tarkoitettuun hallintotoimen perustelemista — Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan toisessa kohdassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun

hallintotoimien perusteluvelvollisuuden mukaisesti — koskevaan velvollisuuteen nähden yhteensopiva lain 241/1990 1 §:n kanssa, jossa säädetään viranomaisten velvollisuudesta soveltaa Euroopan unionin oikeusjärjestyksen periaatteita, ja voidaanko näin ollen sen mukaiseksi ja hyväksyttäväksi katsoa tulkinta ja soveltaminen, jonka mukaan julkisyhteisö voi perustella tekemänsä hallintotoimen vasta oikeudenkäynnissä?

Kanne 6.10.2010 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-483/10)

(2010/C 328/43)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Stølbaek ja R. Vidal Puig)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

- on todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26.2.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/14/EY ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan, 11 artiklan 2 kohdan, 14 artiklan 1 kohdan ja 30 artiklan 1 kohdan eikä yhteisön rautateiden kehittämisestä 29.7.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY ⁽²⁾ 10 artiklan 7 kohdan mukaisia velvoitteitaan
- Espanjan kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Espanjan kuningaskunta on rikkonut seuraavia edellä mainittujen direktiivien säännöksiä:

- 1) direktiivin 2001/14/EY 4 artiklan 1 kohta, koska yksinomaan valtion viranomaiset ”vahvistavat” rautateiden infrastruktuurin käyttömaksut ja koska infrastruktuurin hallinnon (ADIF) toiminta rajoittuu näin ollen maksujen kantamiseen